

MURDERS HER GRAND CHILDREN
அவளது பேர்ப்பிள்ளைகளை கொல்லுகிறாள்

2 ராஜாக்கள் 11:1-20

“அவருடைய சாட்சிகளைக் கைக்கொண்டு, அவரை முழு இருதயத்தோடும்

தேடுகிறவர்கள் பாக்கியவான்கள்.” சங்கீதம் 119:2

யேசபேலின் குமாரத்தீ அத்தாலியாள், தன் கணவன் இறந்த பிறகு இறந்த கணவனின் உரிமை பெற்று யூதேயா ராஜயத்தீன் ராணியானாள். அவளது மகன் அகசியா ராஜாவானான். கீழ்க்கத்தீய நாடுகளின் ராஜாவின் தாய் ராஜயத்தீல் மிக அதிக அதிகாரத்தை உடையவளாக இருக்கிறாள். உதாரணத்திற்கு சீனா நாடு. இதுவே யூதர்களிடமும் வழக்கமாக இருந்தது. ராணி அத்தாலியாள் அதிகமான செல்வாக்கை அப்பியாசப்படுக்கினாள். அவள் உண்மையான தேவனுக்கு எதிராகவும் பாகாலை வணங்குகிறவளாகவும் இருந்தாள். இது மாத்திரமல்ல, இஸ்ரயேலின் ராஜாக்கள் வெளிநாட்டு ராஜாக்களின் குமாரத்தீகளை தீருமணம் செய்ததால் அது பெரிய தீமையை கொண்டு வந்தது. அவளது தாயார் யேசபேல் ஒரு குறிப்பிடத்தகுந்த உதாரணமாய் இருந்தாள். சாலோமோன் தனது புறஜாதி மனைவிகளால் சிக்கிக்கொண்டான் என்பதை நாம் நினைவு கூருகிறோம்.

இந்த தீசையில் சகல யூதர்களுக்கான தெய்வீக கட்டளை புறஜாதி பெண்களை தீருமணம் செய்யக்கூடாது என்பதை நாம் நினைவு கூருகிறோம். தேவ கட்டளையை மீறுகிற ஒவ்வொன்றும் அவர்களுக்கு கொடுமையான தண்டனைகளை கொண்டு வந்தது. ஒரு தேசம் மட்டுமே அவரது விசேஷித்த ஜனங்களாக இருக்க வேண்டும் எனகிற தெய்வீக ஏற்பாடற்கு இது இசைவாக இருக்கிறது. மற்ற தேசங்கள் அவரது ஜனங்கள் அல்ல. அவரது கட்டளைகளுக்கு அவர்கள் கீழ்ப்படிந்தால் ஆசீர்வாதங்களை கொண்டு வரும்.

கீழ்ப்படியாதிருந்தால் துண்பங்களை கொண்டு வரும். நியாயப்பிரமாணமானது இன்னும் யூதர்கள் மேல் இருக்கிறது. ஆனால் மற்றவர்கள் மேல் இல்லை.

யூதர்களின் நியாயப்பிரமாணத்தின் உண்மைப் பொருளை அல்லது ஆவிக்குரிய முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து கொண்டால், அது அனைவராலும் அனுசரிக்கப்பட வேண்டும். “பரிசுத்த ஜாதியும் அவரது சொந்த ஜனமாயும்” இருக்கக்கூடிய கிறிஸ்தவர்களுக்கும் இந்த நிலைப்பாட்டில் இது பொருந்தும். கிறிஸ்தவர்களும் அவிசுவாசிகளுடன் இணைக்கப்படக் கூடாது. கிறிஸ்தவர்கள் உலகத்தை விட்டு பிரிந்து வந்து தனித்து இருக்க வேண்டும். எனினும் இது பேர் கிறிஸ்தவர்களுக்கு பொருந்தாது. இது கர்த்தருடன் முழு அர்பணம் செய்திருக்கிற ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்ட வகுப்பாருக்கு மட்டுமே பொருந்தும். இவர்கள் “கர்த்தருக்குள் இருக்கிறவர்களை” “அர்பணம் செய்தவர்களை,” மட்டுமே தீருமணம் செய்ய வேண்டும் என்று ஆலோசனை கூறப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த தெய்வீக கட்டளையை புறக்கணிக்கிறவர்கள் அவர்களது சொந்த ஆவிக்குரிய அபிவிருத்தியையும் அவர்களது சொந்த சந்தோஷத்தையும் அவர்களுடன் இணைக்கப்படுகிற உலக நபரின் சந்தோஷத்தையும் ஆபத்துக்குள்ளாக்குகிறார்கள்.

அத்தாரத்திற்காக கொலை செய்தல்

அகசியா ராஜா யெகவினால் கொல்லப்பட்டவுடன் அவனது தாய், அவளது அதிகாரம், கனம் மற்றும் அவள் விரும்பிய செருக்கான இருதயம் சுயநலம் போன்ற செல்வம் ஆகியவற்றை அவள் இழந்ததை உடனே உணர்ந்தாள். அவளது பேரன் அரியணையில் ஏறிய அந்த தருணத்தில் அவள் தனது அதிகாரத்தை விட்டு தனது மருமகளுக்கு ஆதாரவாக விலக வேண்டும் என்பதை உணர்ந்தாள். அவளது செருக்கான இருதயம் இது நடக்கக்கூடாது, அதற்காக தான் ஒரு கொலைகாரியாகக் கூட ஆகலாம் என்று தீர்மானித்தது. உடனே அவள் ஒரு கைக்குழந்தையைத் தவிர தனது பேர்ப்பிள்ளைகள் அனைவரையும் கொன்று போட்டாள். அந்த குழந்தை யோவாசை அவனது தாதியுடன் பள்ளி அறையில் ஒளித்துவைத்தார்கள். பின்னர் அவன் ஏழாவது வயது வரை பழைய ஆலயத்தின் அறைகளில் ஒன்றில் வளர்க்கப்பட்டான். ராணி அத்தாலியாளின் ராஜ்யபாரத்தில் ஆலயம் பயன்பாட்டில் இல்லாதிருந்தது. அவள் பாகாலை சேவித்து வந்தாள்.

இங்கே நமக்கான பாடம் பெருமையின் சக்தியாகும். இப்படிப்பட்ட தூண்டுதல் இருந்தாலும் கொலைகள் செய்கிற அளவுக்கு போகமாட்டார்கள் என்று நாம் நம்பலாம். நம்மில் அநேகர் நாம் பெற்றிருக்கிற அரியணையை தக்கவைத்துக் கொள்ளவோ அல்லது அதை பற்றிக் கொள்ளவோ இப்படிப்பட்ட ஒரு தூண்டுதலை பெற்றாட்டோம். பெருமையின் சக்தியினால், அரியணையை அடைவதற்கு கொலைக்கு வழிநடத்தப்பட்டதை சரித்திருத்தில் குறிப்பிடப்பட்டதை நாம் பார்க்கிறோம். உதாரணத்திற்கு, ஏரோது ராஜா தனது மற்றும் தனது சந்ததியினரின் இஸ்ரயேலின் அரியணையை தக்க வைத்துக் கொள்ளுவதற்கு பெற்றகேமில் இரண்டு வயதுக்கு உட்பட்ட குழந்தைகளைக் கொள்ளறான். வேவாதியாள், கான்ஸ்டான்டின் நோபிளின் சக்ரவத்தினியாவதற்கு தனது ஆறு மகன்களை ஒவ்வொன்றாக கொன்றதை சரித்திரும் நமக்கு கூறுகிறது. இரேனே என்ற பெயரையுடைய இன்னொரு தாய் (இரேனே என்பதற்கு சமாதானம் என்று பொருள்) தனது மகன் ராஜ்யத்தை ஆளு தகுதியிள்ளாவனாக இருக்க மாட்டான் என்று நினைத்து அவனது கண்களை பிடிஞ்சி அதன் மூலம் ராஜ்யத்தை ஆளுகை செய்ய நாடனாள்.

மனிதனின் இருதயம் விழுந்துபோன நிலைமையில் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, வஞ்சகமும் மிகவும் பொல்லாததாகவும் இருக்கிறது என்ற வேதாகமம் கூறுவதில் ஆச்சரியம் ஏதுமில்லை. இஸ்ரயேலின் மூலமாக உலகில் தேவன் ஸ்தாபிக்கும் மேசியாவின் ஆளுகையில் புது உடன்படிக்கையின் ஆசீர்வாதம், மனுக்குலத்தின் கல்லான இருதயத்தை எடுத்துப்போட்டு, சதையான இருதயத்தை பெறும்படி கிரியை செய்யும்; தேவ சாயலில் அவன் சிருஷ்டிக்கப்படும் போது சரியான மனித தயவை பெற்றிருப்பார்கள் என்று வேதாகமம் நமக்கு கூறுவதில் ஆச்சரியம் ஏதுமில்லை! மேசியாவின் ராஜ்யம் பாவத்தையும் பாவிகளையும் தடுப்பது மாத்திரமல்ல, ஆனால் திரும்ப கொடுக்கும் செயல்முறையில் இருதயத்தின் கல்லான தன்மையை எடுத்துப்போட்டு, விருப்பமுள்ள மனுக்குலத்தை மிருதுவான இருதயத்துக்கும் தேவனை நேசி மற்றும் பிறனை நேசி என்கிற தெய்வீக கட்டளைக்கு இசைவாகவும் கொண்டு வரும் என்பதில் நாம் எவ்வளவு சந்தோஷப்படுகிறோம்.

நாம் ராஜாக்களும் ராணிகளுமாக இல்லாதிருப்பதினால் அவர்களது தூண்டுதலை நாம் பெறாதிருக்கிறோம். கடினமான இருதயத்தின் அதே கோட்டாடு வியாபார உலகிலும், சமூக உலகிலும் மற்றும் குடும்பத்திலும் கிரியை செய்கிறது என்பதை நாம் கவனிப்போமாக. அது வியாபார உலகில் போட்டியாளரை அழிக்க கிரியை செய்யும். சமூக உலகில் அது போட்டியாளர்களை பிரித்து,

தவறாக சித்தரித்தல், அவதாறு முதலானவைகளை செய்யும். வீட்டில் பெற்றோர்களுக்கும் பிள்ளைகளுக்கும், சகோதரிக்கும் சகோதரர்களுக்கும் பிரிவினையை ஏற்படுத்தி அநீதியை நிலைநாட்டும். இதை எல்லாவற்றையும் சரிப்பேற்றுவதற்கு நீதியின் அன்பு வேண்டும். அது முழுந்தவரை ஒவ்வொருவரையும் நேசிக்கவும் பொன்னான பிரமாணத்திற்கு கீழ்ப்படியவும் வழிநடத்தும்.“ உன் தேவனாகிய கார்த்தரித்தில் உன் முழு இருதயத்தோடும் உன் முழு ஆத்துமாவோடும் உன் முழு பலத்தோடும் உன் முழு சிந்தையோடும் அன்பு கூர்ந்து, உன்னிடத்தில் அன்பு கூருவது போல பிறனிடத்திலும் அன்பு கூருவாயாக” என்கிற தெய்வீக சித்தத்திற்கு இணங்கச் செய்யும்.

குழந்தை ராஜாவுக்கு முடிகூட்டுதல்

குழந்தை ராஜாவின் பெயர் யோவாஸ். அவன் ஆறு வருடம் ஓளித்து வைக்கப்பட்டு, ஏழாவது வருடத்தில் முடிகூட்டப்பட்டான். பிரதான ஆசாரியன் யொய்தாவின் மகள் தான் யோவாசை காப்பாற்றியவள். இந்த யொய்தாதான் முடிகூட்டும் விழாவை நடத்தியவன்; அவன் ஞானத்துடன், சுந்தேகம் வராதுபாடிக்கு அதிபதிகளையும் அழைப்பித்தான். அதே போல காவலரையும் அழைப்பித்து இளைய ராஜாவுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கவும் அரண்மனையை விட்டு வெளியே வரவும் கட்டளையிட்டான். றீழா வெற்றிகரமாக நிறைவேறியது. “ராஜா வாழ்க்!” என்கிற சுத்தத்தைக் கேட்டு, அத்தாலியாள் அரண்மனையிலிருந்து ஆலயத்துக்கு வந்து நிலைமையை புரிந்துகொண்டு, “துரோகம், துரோகம்!” என்று கூவினாள்.

நீதியை நிலைநாட்டுவதற்காக செய்கிற முயற்சியை துரோகம், கிளர்ச்சி, கொடுமை என்று கருதுகிற அளவுக்கு மனித இருதயங்களில் சில சமயம் அநீதியானது ஆழமாக ஊடுருவகிறது. அர்ப்பணை செய்த தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்கான பாடம் என்னவென்றால், “எல்லா காவலோடும் உன் இருதயத்தைக் காத்துக்கொள், அதனிடத்தினின்று ஜீவ ஊற்று புறப்படும்” என்பதே ஆகும். (நீதிமாழிகள் 4:23)

கிரீடம் ராஜகுமாரன் தலைமீது வைத்தபொழுது, அதன் மேல் சாட்சியின் ஆகமத்தை, பத்து கட்டளையின் புத்தகச் சுருளை வைத்தார்கள். இப்படியாக கிரீடத்தைக் காட்டிலும் தெய்வீக பிரமாணம் மேலானது என்று குறிப்பிடப்பட்டது. நன்கு சீரான இருதயத்தில் காரியங்கள் இவ்விதமாக மதிப்பீடு செய்யப்பட வேண்டும். முதலாவது தெய்வீக சட்டமாக இருக்க வேண்டும். இரண்டாவது மனித சட்டமாக இருக்க வேண்டும். மானிட சட்டங்கள் வழக்கமாக உயர்ந்த நிலையில் இருக்கின்றன. ஜனங்கள் அவற்றை தகுதியானதாக ஆக்குகிறார்கள்.

ராணி அத்தாலியாள் கொலைகாரியாக இருந்ததின் மூலம் ஆறு வருடம் ராஜ்யபாரத்தை எடுத்துக்கொள்ள அனுமதித்ததற்கு காரணம் யூதேயா தேசபக்தி மற்றும் நடுத்தர வயதின் குணங்களில் ஓரளவுக்கு மூழ்கியிருந்ததே ஆகும். அதே போல நாடும் நகரமும் பொது நலனுக்காக வஞ்சனையான அதிகாரத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறது. அவர்கள் தகுதியானவர்களாக கருதப்பட்டு நல்ல மதிப்பையும் பெறுகிறார்கள். இருதயம், அறிவு சிந்தையே உயர்ந்த தர நிலைக்கு கற்பிக்கப்பட வேண்டும். இந்த உயர்ந்த தரநிலை சமார்த்தியமான சர்வம் உடையவர்களால் அடையப் பெறுகிறது.